

omvat, zal voortdurend deskundige voorlichting worden verstrekt, terwijl geregeld rondleidingen zullen plaats vinden.

Reeds nu blijkt in kringen van den meest verschillenden aard groote belangstelling te bestaan. Vooral natuur-, sport- en jeugdorganisaties geven reeds het voornemen te kennen speciale excursies naar deze tentoonstelling te zullen organiseren.

De toegangsprijs bedraagt 10 cts., in groepsverband 5 cts.

Voor Amsterdamsche scholieren in klasseverband en werkloozen in groepsverband is de toegang gratis.

Aanmelding voor excursies dient te geschieden Raadhuis — Amsterdam, kamer 138, telefoon 43130, toestel 471.

Vogels van Zuidholland. Den 21en Maart j.l. werd door mij een ruigpootbuizerd waargenomen, cirkelend boven de 's-Gravenhaagsche Westduinen (achter de Boschjes van Poot). De donkere vlek op den lichten onderkant der vleugels vormt inderdaad een goed kenmerk.

In den Vogeltuyn in Den Haag (een afgerasterd stukje gemeentegrond in gebruik bij de Alg. Vereniging voor Natuurbescherming voor 's-Gravenhage en omstreken) had in de maand Mei van dit jaar een pimpelmees in een nestkastje een legsel van veertien eieren. Is dit niet een record? Acht eieren zijn ervan uitgekomen.

Den 21en Juni van het vorige jaar werd onder Moerkapelle a/d Rotte een waterhoen broedend op drie eieren van een waterhoen en vier van een meerkoet aangetroffen. (Zie foto: waterhoen-eieren 2 rechts en 1 voor-aan). Komen zulke gemengde nesten wel voor zonder dat er menschenhanden in het spel zijn geweest? Dezelfde vraag kan ook bij de volgende waarneming gesteld worden.

Den 8en Mei van dit jaar werd in een afgezet gedeelte van de Westduinen onder de gemeente 's-Gravenhage een verlaten nest gevonden, waarin zich vijf eieren van een fazant en elf van een patrijs bevonden.

Den Haag 25 Juni '36.

B. NIEUWENHUIS.

Waterhoen broedt op drie waterhoen eieren (rechts onder) en vier meerkoeteneieren. Moerkapelle a. d. Rotte, Juni 1935.

Het nest zat in een heg op manshoogte, gemakkelijk te controleren met een spiegeltje. Het jonge merelpaar nestelde normaal, 4 eieren werden gelegd en bebroed. Dit broeden duurde echter abnormaal lang. Na 3 weken waren de eieren nog niet uitgekomen, en de 22e of 23e dag waren plotseling alle 4 eieren verdwenen en het nest leeg. Sporen van eenig geweld waren niet te vinden, en de merels gedroegen zich bedaard normaal. Precies den volgenden dag verscheen wederom een eitje, waarna het nest weer voltallig kwam met 4 eieren. Dit legsel kwam na 12 dagen uit.

Is het mogelijk, dat de merels de blijkbaar onbevuchte eieren in den bek hebben genomen en ver weg hebben vernietigd? Tot onze grote spijt heeft niemand van deze opruiming iets gezien.

Eindhoven, 3 Juni '33.

Mevr. BOUMA.

Ja, het is heel goed mogelijk, dat de merels zelf die eieren verwijderd hebben. Dat een merelwifje een dood jong uit het nest wegsjouwde, heb ik zelf gezien.

T.

Op de Veluwe. In het laatst van Maart j.l. kwam een wijfjesooievaar op haar nest „wat meer dan 70 jaar heeft bestaan”, terug, en begon al spoedig het nest in orde te brengen. Aan haar handelwijze bleek, dat zij na verloop van 14 dagen eieren had gelegd, terwijl juist in die dagen een mannetjes ooievaar op 't nest verscheen.

In elk geval is het wijfje hoogstens 3 dagen na de komst van het mannetje beginnen te broeden. Na verloop van 10 à 12 dagen begon het wijfje de eieren uit het nest te werpen, welke onbevucht bleken te zijn.

Nadien hebben ze wel aan het nest gebouwd en het blijven bewonen, doch van leggen is niets gekomen. Zouden de ooievaars geweten hebben, dat de eieren onbevruucht waren?

Op een hooge wateringswal binnen een kring van 40 meter, broedt al wel 15 jaar achtereenvolgende een paartje roodborsttapuiten. Anders komen ze hier zeldzaam voor.

In een uitgebaggerd kleigat, groot ongeveer 5 H.A., broedde dit zomer voor het eerst een fuut. Ze had 3 jongen.

Veessen, 20 Juli '36.

H. VAN HUFFELEN.

Draaihals en Gaai. In het laatst verschenen nummer van De Levende Natuur viel mijn aandacht op het door den Heer W. van Harencarspel geschreven stukje „Waarneming van broedende draaihalzen”. Daar deze vogels in de Veluwsche bosschen onder de gemeente Epe vroeger veelvuldig voorkwamen en ik de natuur van dezen vogel vaak heb bestudeerd, zou ik hier een kleine aanvulling willen geven. Misschien is het reeds lang bekend. Ik had soms drie paren broedende in de door mij gehangen nestkasten. Bij aankomst in het voorjaar zoekt de mannetjes draaihals een broedgelegenheid op.

Eer het wijfje verschijnt zit het mannetje vele dagen te voren zich vastklemmende aan den ingang van het nestkastje te roepen, het bekende tje-tje, soms meer dan veertig maal achter elkaar. Ik zag den vogel wel tienmaal vastgeklemd aan den ingang van het nestkastje roepen tegen éénmaal, terwijl ze gewoon op een boomtak zat.

Verder zou ik nog iets willen zeggen over „Twijfel omtrent de Vlaamsche gaai” in de korte mededeeling.

Dat in twijfel wordt getrokken of de Vlaamsche gaai gave eikels verstopt, verwondert mij zeer. Dikwijls heb ik het gezien.

Tusschen twee bosschen op een stukje heideveld stond een groote heideplaggenhoop. Een gaai bezocht deze hoop in een voormiddag enkele malen. Van dichtbij zag ik, dat de gaai eikels uitspuwde en deze in genoemde heibult verstopte.

Een handjevol gave onbeschadigde eikels vond ik tusschen de heideplaggen.

Het zelfde zag ik eens, dat gaaien eikels verstopten in een strooschelf staande aan den kant van een laag elzenbosch. Ook dit waren gave eikels.

Ik geloof echter niet, dat een gaai zijn eigen verstopte proviand kan terugvinden. Dat gaat, dunkt mij „op goed geluk”.

Men kan soms waarnemen, dat in de wintermaanden, bovengenoemde plaatsen, soms in een morgen door verscheidene gaaien worden afgezocht en dat ze eikels te voorschijn halen.

Veessen, 4 November '36.

VAN HUFFELEN.

Grauwe theorie in „De Levende Natuur”. Nu heb ik toch al mijn leven lang gewaarschuwd om niet te gelooven wat er in de boeken staat! Ik heb er zelf geschreven, dus ik kan het weten! Maar dat „De Levende Natuur” . . .

Daar vind ik me op blz. 206 van de laatste aflevering woordelijk het volgende in een artikel over de verspreiding der planten:

„Vele soorten, wier zaden haakvormige aanhangsels dragen, . . . hechten zich vast aan „hazen, konijnen en het kleine roofdiergespuis, . . .”

Ja, zóó staat het in de boeken. Ik heb het vroeger zelf geloofd, verteld, misschien zelfs geschreven. Maarrrrrr . . .

Op een mooien zomerdag wandel ik in onze Haarlemsche duinen als gids van een beroemd Duitsch Professor wiens leerboek op vele scholen gebruikt wordt en tientallen malen herdrukt is in vele talen, ook in het Hollandsch. Wij praten druk. Ik trek hem even op zij voor een hondstongplant vol zaden: „Ach ja, sehr interessant! Wissen Sie, junger Freund (het is 35 jaar geleden) wissen Sie . . .” en toen kwam er een reuzen interessant verhaal. Zoo netjes en keurig als de konijnen op hun huiskamer zijn. Als wij thuis komen vegen we onze voeten. Een konijn gaat bij den ingang van zijn hol even rustig op zijn achterste zitten en begint de huid heelemaal schoon te plukken van al wat er onderweg op is gekomen. De zaden van hondstong en nagelkruud en dergelijke strooit hij om zich heen, die kiemen daar en daarom vind je in de buurt van konijnenholen altijd hondstong of andere planten met stekelige of hakende zaden. Hoogst merkwaardig! Inderdaad, Herr Professor. Maar ondertusschen had ik onzen kamergeleerde, die nog nooit een kievitsnest gezien had, ongemerkt van den weg afgeleid naar een duinhellinkje, dat vol konijnengaten zat. Mijn oog spiedde rond. De Professor vervolgde zijn college en zag alleen de knoop van mijn jas, die hij vast hield. Toen hij eindigde met een uithaal van de vrije linkerhand om te toonen, hoe vol het rond die konijnenholen met hondstong stond, kreeg ik gelegenheid hem er opmerkzaam op te maken, dat op deze helling een dozijn konijnen woonden en er geen enkele exemplaar der door hem genoemde planten stond! Gelukkig voor de konijnen, want als het verhaal van den Professor juist was geweest, had geen konijn zijn woning kunnen verlaten zonder binnen 200 pas zoo gepantserd te zijn met hondstongzaden, dat het arme beest